

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42CoKR/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123316177
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6123316177.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej, členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Andrey Gindlovej, v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok dlžníka: Aston Oil s. r. o., so sídlom 985 52 Divín, Rekreačná časť Ružiná 135, IČO: 44 353 260, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, odd. Sro, vložka č. 32233/S, správcom konkurznej podstaty ktorého je Ing. Marián Holúbek, so sídlom kancelárie 974 01 Banská Bystrica, Cikkerova 5 (predtým insolva, k.s., so sídlom kancelárie 960 01 Zvolen, Námestie SNP 74/28), o odvolaní dlžníka proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2K 9/2023-110 zo dňa 18.10.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2K 9/2023-110 zo dňa 18.10.2023 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 2K 9/2023-110 zo dňa 18.10.2023 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Aston Oil s. r. o., so sídlom 985 52 Divín, Rekreačná časť Ružiná 135, IČO: 44 353 260 (výrok I.), konkurz uznal za hlavné insolvenčné konanie (výrok II.), za správcu konkurznej podstaty ustanovil insolva, k.s., so sídlom kancelárie 960 01 Zvolen, Námestie SNP 74/28 (výrok III.) a výrokom IV. vyzval veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihláškou, ktorá musí byť autorizovaná. Správcovi konkurznej podstaty súčasne uložil povinnosť bez zbytočného odkladu informovať o vyhlásení konkurzu známym veriteľom dlžníka.

2. V odôvodnení uznesenia konkurzný súd uviedol, že návrhom sa navrhovateľ – Finančné riaditeľstvo SR – Daňový úrad Banská Bystrica, ako veriteľ domáhal vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, pričom v návrhu uviedol, že jeho pohľadávky vznikli na základe podaných daňových priznaní a právoplatných a vykonateľných rozhodnutí navrhovateľa voči dlžníkovi, ktoré v návrhu bližšie špecifikoval. Navrhovateľ v návrhu súčasne označil ďalšieho veriteľa, a to Slovenskú konsolidačnú, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, ktorý má voči dlžníkovi neuhradenú pohľadávku v lehote splatnosti. Navrhovateľ súčasne doložil doklad o zaplatení preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu v sume 1.500,- Eur.

3. Uznesením č.k. 2K 9/2023-49 zo dňa 02.06.2023 rozhodol konkurzný súd o začatí konkurzného konania voči dlžníkovi. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2023.

4. Súd prvej inštancie v ďalšom poukázal na to, že vyzval uznesením č.k. 2K 9/2023-57 zo dňa 13.06.2023 dlžníka na vyjadrenie k návrhu na vyhlásenie konkurzu a súčasne aby osvedčil svoju platobnú schopnosť. Dlžník sa podaním zo dňa 01.07.2023 vyjadril k návrhu na vyhlásenie konkurzu, v ktorom uviedol, že všetka dokumentácia (účtovná, evidenčná, elektronická a iná) mu bola zadržaná Kriminálnym úradom finančnej správy a doposiaľ mu nebola vydaná. Od uvedenej doby nevedie účtovníctvo, nepodáva daňové priznania, nakoľko ich podaním by porušoval zákon, pretože by boli nepravdivé. Dlžník má vedomosť len o vysokom záväzku voči spoločnosti NIKOS INVEST. Dlžník nemá

žiadne bankové účty, žiadnu pokladničnú hotovosť a nevedie žiadnu evidenciu pohľadávok. Dlžník podaním svoju platobnú schopnosť neosvedčil.

5. Na nariadenom pojednávaní dňa 16.08.2023 strany zotrvali na svojich vyjadreniach.

6. V ďalšom prvoinštančný súd poukázal na to, že vzhľadom na jeho pochybnosti o tom, či majetok dlžníka bude postačovať na úhradu nákladov konkurzného konania, uznesením č.k. 2K 9/2023-73 zo dňa 22.08.2023, právoplatným dňa 29.08.2023, náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky ustanovil dlžníkovi predbežného správcu insolva, k.s., so sídlom kancelárie 960 01 Zvolen, Námestie SNP 74/28 a uložil mu povinnosť priebežne informovať súd o svojich zisteniach a lehotu na vypracovanie a podanie záverečnej správy o majetnosti alebo nemajetnosti dlžníka.

7. V ďalšom prvoinštančný súd konštatoval, že pre vyhlásenie konkurzu je nutné, aby boli kumulatívne splnené všetky materiálne podmienky pre vyhlásenie konkurzu, t.j. úpadok dlžníka, pluralita jeho veriteľov a dostatok dlžníkovho majetku na úhradu nákladov konkurzného konania. Prvoinštančný súd mal z návrhu na vyhlásenie konkurzu za preukázané, že ide o pluralitu veriteľov, nakoľko dlžník má viacerých veriteľov, ktorým neplní ich pohľadávky viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň bola splnená aj podmienka úpadku dlžníka. Dostatok majetku ako poslednú materiálnu podmienku pre vyhlásenie konkurzu súd skúmal zo správ predbežného správcu (zo dňa 06.09.2023, zo dňa 18.09.2023, zo dňa 25.09.2023 a záverečná správa zo dňa 12.10.2023), pričom zistil, že z lustrácie vykonanej predbežným správcom nevypláva žiadna relevantná majetková hodnota dlžníka, ktorú by bolo možné speňažiť v konkurze.

8. Okresný súd záverom konštatoval, že ako jediná potenciálna majetková hodnota dlžníka sa javí pohľadávka voči predchádzajúcemu štatutárnemu orgánu – konateľovi A. A. zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, ktorý vykonával funkciu štatutárneho orgánu dlžníka v čase, kedy podľa zverejnenej súvahy za rok 2012 bolo vlastné imanie dlžníka -193.359,- Eur, čo indikuje predĺženie dlžníka, a teda aj porušenie povinnosti štatutárneho orgánu dlžníka podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas. Rovnako tak je možné predpokladať porušenie povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas aj zo strany súčasného konateľa B. C..

9. Konkurzný súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že sú súčasne splnené všetky materiálne podmienky pre vyhlásenie konkurzu (úpadok dlžníka, dostatok jeho majetku na úhradu nákladov konkurzného konania a pluralita dlžníkových veriteľov), a preto týmto uznesením vyhlásil na majetok dlžníka konkurz. Prvoinštančný súd poukázal na to, že ustanovený správca konkurznej podstaty v rámci konkurzného konania podrobnejšie zistí v súčinnosti s predchádzajúcim aj súčasným konateľom dlžníka, kedy sa dlžník dostal do úpadku a či je do majetku potrebné započítať aj hodnotu pohľadávky zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka podľa § 11 ods. 2 ZKR.

10. Voči predmetnému rozhodnutiu konkurzného súdu podal včas odvolanie dlžník. Dlžník v odvolaní namietal, že správca odôvodnil existenciu potencionalnej pohľadávky voči A. A. zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, kedy konateľ za rok 2012 podal len VZS a súvahu bez poznámok, nakoľko 08.10.2012 mu bol zamedzený prístup k dokladom, evidenciám aj elektronickým médiám s účtovníctvom a iným evidenciám nachádzajúcim sa v kanceláriách. Tento istý postup sa predpokladá aj voči konateľovi A. B. C.. Neskôr dané doklady aj evidencie majiteľ kancelárií odovzdal príslušníkom KÚFS nezákonne. Na základe uvedeného vznikol záväzok, ktorý si uplatňuje správca dane v konkurze.

11. Dlžník mal za to, že daňové priznanie podané za rok 2012, na ktoré sa odvoláva predbežný správca bolo nesprávne, nepravdivé a podané len pro forma, aby bol dodržaný zákon, a neskôr by bolo podané správne daňové priznanie. Štatutárny orgán A. A. nemohol dať firmu do predĺženia a nemohol podávať ďalšie daňové priznanie, nakoľko nemal k tomu pravdivé a správne údaje a podklady, hlavne účtovnú dokumentáciu, evidencie a elektronické záznamové zariadenia, a to napriek opakovaným výzvam na odovzdanie protiprávne zadrživanej účtovnej agendy KÚFS. Dlžník v ďalšom poukázal na to, že dňa 03.09.2017 sa podľa obchodného registra stal konateľom spoločnosti A. B. C. z dôvodu, aby sa pokúsil preukázať vyššie popísané nezákonnosti. Nakoľko vedenie KÚFS a finančnej správy nemalo záujem dovoliť preukázanie vyššie uvedených nezákonností, toto sa mu nepodarilo.

12. Dlužník mal za to, že konateľ A. B. C. preukázateľne nemohol dať firmu do predĺženia a nemohol podávať ďalšie daňové priznanie, nakoľko nemal k tomu pravdivé a správne údaje a podklady, hlavne účtovnú dokumentáciu, evidencie a elektronické záznamové zariadenia.

13. Záverom dlžník v odvolaní poukázal na to, že príslušné zákonné normy nepoznajú pojem „potencionálny majetok dlžníka“, na ktorý sa odvoláva predbežný správca. Z vyššie uvedeného jednoznačne podľa jeho názoru vyplýva, že správca nekonal v súlade so ZKR, nakoľko žiaden majetok dlžníka nezistil a okresný súd nemal vyhlásiť konkurz, nakoľko žiaden majetok dlžníka nebol zistený.

14. Dlužník preto v odvolaní navrhol, aby súd zmenil bod 16 uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2K/9/2023-110 tak, že konkurz pre nedostatok majetku dlžníka zruší.

15. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu dlžníka poukázal na to, že nie je oprávnený posudzovať činnosť predbežného správcu, u ktorého je predpoklad, že koná s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní, či majetok dlžníka bude postačovať aspoň na úhradu nákladov konkurzu. Podľa názoru navrhovateľa zistenia predbežného správcu v záverečnej správe splnili ďalšiu materiálnu podmienku pre vyhlásenie konkurzu, a tou je dostatok dlžníkovho majetku na úhradu nákladov konkurzného konania.

16. Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 (viazaný rozsahom odvolania), § 380 ods. 1 CSP (viazaný odvolacími dôvodmi) a § 387 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania rozhodol o odvolaní dlžníka, pričom dospel k záveru, že odvolanie dlžníka proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie ako konkurzného súdu nie je dôvodné.

17. Podľa § 3 ods. 1 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), dlžník je v úpadku ak je platobne neschopný alebo predĺžený.

18. Podľa § 11 ods. 2 ZKR, dlžník, ktorý je právnickou osobou, je povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30 dní, od kedy sa dozvedel alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti mohol dozvedieť o svojom úpadku. Túto povinnosť v mene dlžníka má rovnako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu dlžníka, likvidátor dlžníka a zákonný zástupca dlžníka. Platí, že pre prípad porušenia povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas sa medzi spoločnosťou s ručením obmedzeným, jednoduchou spoločnosťou na akcie alebo akciovou spoločnosťou a osobou povinnou podať návrh na vyhlásenie konkurzu v jej mene, dojednala zmluvná pokuta vo výške rovnakej ako je polovica najnižšej hodnoty základného imania pre akciovú spoločnosť. Vzniku tohto nároku nebráni, ak je dlžník právnym nástupcom spoločnosti, ktorá bola zrušená bez likvidácie. Dohoda medzi spoločnosťou s ručením obmedzeným, jednoduchou spoločnosťou na akcie alebo akciovou spoločnosťou a osobou povinnou podať návrh na vyhlásenie konkurzu v jej mene, ktorá vylučuje alebo obmedzuje vznik nároku na zmluvnú pokutu, je zakázaná; spoločenská zmluva ani stanovky nemôžu obmedziť alebo vylúčiť vznik nároku na jej zaplatenie. Spoločnosť sa nemôže nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vzdať alebo uzatvoriť ohľadom tohto nároku dohodu o urovaní; nepripúšťa sa započítanie, ani iný spôsob vyrovnania. Vznik nároku na zmluvnú pokutu sa nedotýka oprávnenia požadovať náhradu škody presahujúcu zmluvnú pokutu.

19. Podľa § 19 písm. c) ZKR, súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil.

20. Podľa § 21 ods. 1 ZKR, predbežný správca zisťuje, či majetok dlžníka bude postačovať aspoň na úhradu nákladov konkurzu; predbežný správca je pritom povinný vychádzať aj z hodnoty majetku, o ktorý bol majetok dlžníka ukrátený v dôsledku právnych úkonov, pri ktorých možno odôvodnene predpokladať ich odporovateľnosť a z hodnoty pohľadávky zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka. Predbežnému správcovi patria pri zisťovaní majetku dlžníka rovnaké oprávnenia ako správcovi v konkurze; ustanovenia § 74 a 75 sa použijú primerane. Súd môže v súvislosti so zisťovaním majetnosti dlžníka ukladať predbežnému správcovi pokyny, ktorými je predbežný správca viazaný. Predbežný správca je povinný o svojich zisteniach priebežne informovať súd a najneskôr do 45 dní od ustanovenia podať súdu záverečnú správu o majetnosti alebo nemajetnosti

dlžníka. Ak dlžník neposkytne predbežnému správcovi potrebnú súčinnosť, súd môže lehotu na podanie záverečnej správy o 15 dní predĺžiť.

21. Konkurzný súd správne vo svojom rozhodnutí konštatoval, že pre vyhlásenie konkurzu musia byť kumulatívne splnené všetky materiálne podmienky, teda úpadok dlžníka, pluralita jeho veriteľov a dostatok dlžníkovho majetku na úhradu nákladov konkurzného konania. Pluralita veriteľov v posudzovanej veci pritom vyplývala priamo z návrhu na vyhlásenie konkurzu, nakoľko veriteľ osvedčil, že dlžník má viacerých veriteľov, ktorým neplní ich pohľadávky viac ako 90 dní po lehote ich splatnosti. Súd považoval v ďalšom za splnenú aj podmienku úpadku dlžníka. Dostatok majetku ako poslednú materiálnu podmienku na vyhlásenie konkurzu skúmal súd zo správ predbežného správca, z ktorých nevyplývala žiadna relevantná majetková hodnota dlžníka, ktorú by bolo možné speňažiť v konkurze. Taktiež predbežný správca nezistil úkony dlžníka, ktorým by bolo možné v konkurze odporovať vzhľadom k tomu, že dlžník podnikateľskú činnosť nevykonáva približne 11 rokov a samotný dlžník uviedol, že existenciu takýchto úkonov nepredpokladá. Ako jedinú potenciálnu majetkovú hodnotu dlžníka uviedol predbežný správca pohľadávku voči predchádzajúcemu štatutárnemu orgánu – konateľovi A. A. a zároveň aj voči súčasnému konateľovi B. C. zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Konkurzný súd založil svoje rozhodnutie o vyhlásení konkurzu na konštatovaní, že boli splnené všetky materiálne podmienky, t.j. úpadok dlžníka, dostatok jeho majetku na úhradu nákladov konkurzného konania ako aj pluralita dlžníkových veriteľov. Vychádzal pritom z toho, že existuje potenciálny majetok dlžníka, ktorého hodnota presahuje 6.500,- Eur za predpokladu, že sa podarí vymôcť pohľadávky voči štatutárnemu orgánu z titulu porušenia povinnosti podať návrh na vyhlásenie konkurzu včas. Odvolací súd konštatuje, že závery okresného súdu sú správne a zákonné.

22. V prípade veriteľského návrhu na vyhlásenie konkurzu konkurzný súd meritórnym rozhodnutím v rámci konkurzného konania rozhodne o vyhlásení konkurzu v tom prípade ak zistí, že sú splnené všetky podmienky konania (§ 14 ZKR), veriteľ je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť a majetok dlžníka postačuje aspoň na úhradu konkurzu. Dlžník v odvolaní namietal len tú skutočnosť, že tak pôvodný konateľ spoločnosti A. A. ako aj súčasný konateľ A. B. C. nemohli podávať ďalšie daňové priznania, nakoľko nemali správne a pravdivé údaje a podklady, keďže dané doklady a evidencie majiteľ kancelárií odovzdal príslušníkom KÚFS nezákonne. Z uvedeného dôvodu nemohli dať „firmu do predĺženia“ a podávať ďalšie daňové priznania, nakoľko nemali pravdivé a správne údaje, hlavne účtovnú dokumentáciu. Dlžník však žiadnym spôsobom nerozporoval závery konkurzného súdu o tom, že je v úpadku a neosvedčil svoju platobnú schopnosť, tak ako to predpokladá zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Len v danom prípade má súd v súlade s ust. § 19 ods. 1 písm. c) povinnosť rozhodnúť o zastavení konkurzného konania.

23. V ďalšom dlžník svoju obranu založil na tom, že príslušné zákonné normy nepoznajú pojem „potencionálny majetok dlžníka“, na ktorý sa má odvolávať predbežný správca vo svojich správach, ktorý potencionálny majetok dlžníka nemá žiadne reálne opodstatnenie, ide len o vykonštruované, špekulatívne a účelové konanie nad rámec jeho zákonných povinností a právomocí s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech. S uvedenou argumentáciou dlžníka odvolací súd nesúhlasí. Podľa § 11 ods. 2 Zák. o konkurze a reštrukturalizácii je dlžník, ktorý je právnickou osobou povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30-tich dní, odkedy sa dozvedel alebo sa pri zachovaní odbornej starostlivosti mohol dozvedieť o svojom úpadku. Zákonodarca v prípade dlžníka ako právnickej osoby prenáša uvedenú povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na štatutárny orgán spoločnosti, či likvidátora dlžníka. Vzhľadom na postavenie štatutárneho orgánu (v danom prípade konateľa) sa predpokladá, že konateľ bude k danej povinnosti pristupovať so starostlivosťou primeranou danej funkcii po zohľadnení všetkých dostupných informácií, ktoré môžu mať vplyv na jej konanie (§ 7 ZKR). Zo skutkového stavu zisteného konkurzným súdom pritom vyplýva, že dlžník si je jednoznačne vedomý toho, že minimálne 11 rokov nevykonáva svoju podnikateľskú činnosť, pričom zverejnená súvaha za rok 2012, kedy vlastné imanie dlžníka predstavovalo -193.359,- Eur indikuje záver o úpadku dlžníka. V § 2 ods. 2 ZKR je definovaná platobná neschopnosť ako forma úpadku, ktorá je dôvodom a podmienkou na vyhlásenie konkurzu.

24. Dlužník vo svojom odvolaní nenamietal jeho úpadok, ani pluralitu veriteľov, jeho odvolacia námietka smerovala len voči skutkovým zisteniam konkurzného súdu ohľadne existencie majetku dlžníka, keď konkurzný súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka pri existencii pohľadávok voči bývalému ako i súčasnému konateľovi spoločnosti zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka. Dlužník sa bránil tým, že sa jedná len o „potenciálny majetok dlžníka“, pričom zákonodarca uvedený pojem nepozná, teda ide len o účelové a vykonštruované tvrdenie predbežného správcu ohľadne existencie majetku. K danej obrane odvolací súd uvádza, že táto nie je oprávnená. V súlade s ust. § 21 ods. 1 ZKR je predbežný správca povinný zisťovať, či majetok dlžníka bude postačovať aspoň na úhradu nákladov konkurzu. Priamo zákonodarca mu pritom v dotknutom ustanovení stanovil povinnosť vychádzať aj z hodnoty majetku, o ktorý bol majetok dlžníka ukrátený v dôsledku právnych úkonov, pri ktorých možno odôvodnene predpokladať ich odporovateľnosť, ako aj z hodnoty pohľadávky zo zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka. Z uvedenej konštrukcie zákonného ustanovenia je pritom zrejmé, že za majetok dlžníka je potrebné považovať aj takto zistený majetok, ktorý síce nebol judikovaný, avšak vznik pohľadávky sa predpokladá. Pri zahrnutí tejto sankcie do majetku dlžníka bude mať dlžník dostatok majetku na úhradu trov konkurzného konania, pokiaľ by nešlo o zjavne nedobytnú pohľadávku. Výška zmluvnej pokuty je pritom stanovená ako polovica najnižšej hodnoty základného imania akciovej spoločnosti, čo je de lege lata 12.500,- Eur. Zmluvnú pokutu je povinný zaplatiť každý, kto je oprávnený konať menom dlžníka samostatne. Tejto zodpovednosti sa môže zbaviť len za podmienok ustanovených v § 74a) ZKR, pokiaľ osvedčí, že a) konal s odbornou starostlivosťou, že b) ako člen štatutárneho orgánu bol ustanovený počas úpadku za účelom jeho prekonania a návrh na vyhlásenie konkurzu podal bez zbytočného odkladu potom čo zistil, že prijaté opatrenia nebudú viesť k jeho prekonaniu a nakoniec pokiaľ c) poveril správcu vypracovaním reštrukturalizačného posudku a podal návrh na povolenie reštrukturalizácie. Pre vznik práva na zmluvnú pokutu pritom zákon vyžaduje, aby povinná osoba nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu vôbec alebo v stanovenej lehote. Dohoda o zmluvnej pokute teda vzniká ex lege a zanikne len, pokiaľ sa povinná osoba vyvinie z danej zodpovednosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu niektorými z vyššie uvedených liberačných dôvodov. Správne potom postupoval konkurzný súd, pokiaľ na základe takto vzniknutej pohľadávky považoval za splnenú aj poslednú z materiálnych podmienok na vyhlásenie konkurzu, a to je dostatok majetku dlžníka spôsobilý aspoň na úhradu nákladov konkurzu.

25. Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené v celom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou konkurzného súdu, že v posudzovanom prípade návrhu na vyhlásenie konkurzu boli splnené všetky podmienky ustanovené zákonodarcom na jeho vyhlásenie.

26. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).